

gaa til blot nogle af den Masse af Million-udgifter, der er foreslaaet fra Regeringens Side, saa vil Finansloven ende med et meget stort Underskud. Men naar Staten saaledes har Underskud paa sit Regnskab, synes jeg ikke, man med Grund kan udtale, at dens økonomiske Evne godt formaar at bære en Udgiftsforøgelse paa en halv Snes Millioner Kroner.

Vi maa derfor modsætte os det foreliggende Lovforslag, idet mange forskellige Forhold taler for, at man ikke kan gaa til en Forhøjelse af Konjunkturtillæget. Vi mener ikke, at Konjunkturterne i al Almindelighed begrundet det. Derimod vil vi, som jeg nævnte før, hvis der er Stemning for at foretage en Forandring med Hensyn til Konjunkturtillægets Bevægelighed i Forhold til Prisstigning eller Prisfald, være villige til at optage en Forhandling derom, naar ikke derved Udgiften bringes op over det, den er i Øjeblikket. Der kan saa være Tale om, hvordan Stillingen skal være i Fremtiden, men vi maa i Øjeblikket holde os paa det nuværende Beløb, og, hvis der er Stemning derfor, eventuelt gaa til en Forhandling om at gøre Konjunkturtillæget foranderligt fra det nuværende Tidspunkt efter Prisernes Stigen og Falden.

Parkov: I sin Forelæggelsestale understregede den højtærede Finansminister gentagende den store Betydning, han tillagde det, at der mellem Tjenestemændene var Enighed om det Indhold, som Lovforslaget nu havde faaet. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at man maa kunne tillægge dette Moment en vis Betydning. Man skulde jo kunne gaa ud fra, at naar denne Enighed er til Stede, er den ogsaa til Stede udenfor den Kreds, som har repræsenteret Tjenestemændene ved de paagældende Forhandlinger. Dette, at ved disse har alle Kategorier af Tjenestemænd været tilkaldt, at alle Kategorier har haft Lejlighed til at fremsætte deres Ønsker, og at man saa gennem disse Forhandlinger er naaet til en Forstaaelse med Ministeren om Lovforslagets Indhold, giver — det indrømmer jeg — denne Side af Lovforslaget en vis Styrke. Men jeg er dog ikke ubekendt med, at der udenfor den Kreds, der har deltaget i Forhandlingerne, ingenlunde kan siges at være en saa almindelig Tilfredshed, som man skulde gaa ud fra. Det er kommet mig for Øre, at der adskillige Steder er Utilfredshed paa visse Punkter med den Afgørelse, der her er truffet, og jeg tror navnlig i Anledning af en Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr.

Valdemar Olsen, at det vil være nødvendigt at undersøge Lovforslaget i et Udvalg. Der vil der da for Tjenestemændenes Organisationer, deres Talsmænd i det hele taget, blive Lejlighed til at gøre deres Bemærkninger til Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har.

Jeg giver ogsaa Ministeren Ret i, at det har været nødvendigt og efter mit Skøn ogsaa rigtigt at opretholde den Deling mellem Tjenestemændene, som blev indført for et Par Aar siden: paa den ene Side de gifte Tjenestemænd og ugifte Tjenestemænd over 35 Aar og paa den anden Side de ugifte Tjenestemænd under denne Alder. Det forekommer mig, at det er en ganske rimelig og naturlig Deling, og jeg vil med det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen tro, at langt det overvejende Flertal af Tjenestemændene ogsaa finder dette paa sin Plads.

Endelig kan jeg være enig med Ministeren i, at han har indsat en Bestemmelse om en Revision af Loven. Han har ønsket, at der skulde være fastsat en Tidsgrænse, og denne er fastsat til 1. Marts 1928 inden hvilket Tidspunkt der fra den til den Tid siddende Finansminister skulde forelægges Forslag til Revision. Men medens jeg er enig i, at det kan være rigtigt, at der træffes Bestemmelser om Revision, er jeg ikke enig i, at man udskyder Tidspunktet saa langt som til 1. Marts 1928. Jeg tror, at det vil være nødvendigt, at vi har en Bestemmelse om, at vi før den Tid faar en Revision. Der vil ganske sikkert i Løbet af et Aars Tid gøres saadanne Erfaringer, at man bør bestemme, at der senest inden to Aar skal foretages en Revision. Jeg antager ikke, at dette Ønske vil møde Vanskelighed fra nogen Side.

Det, som imidlertid for vort Vedkommende er det afgørende med Hensyn til hele dette overordentligt vigtige Spørgsmaal om Lønninger til Tjenestemændene, er, at Lønningerne bliver af en saadan Størrelse, at vi kan sige, at vi har Ret til at kræve et godt og interesseret Arbejde af Tjenestemændene indenfor alle de forskellige Grader, som nu Tjenestemanden indtager. Betingelsen derfor er, at de hver paa sin Plads er lønnet paa en til Stillingens Betydning svarende Maade. Det kan man ikke sige er Tilfældet nu, det har ikke været Tilfældet, siden vi fik Tjenestemandsloven af 1919. Der er mangfoldige af de Tjenestemænd, der sidder i Middelklassen, for ikke at tale om dem, der sidder i de højere Klasser, der er ringe, jeg havde nær sagt uanstændigt ringe stillede. Det er de allerlaveste Klasser af Tjenestemænd, som opnaaede en